

نحو پیکرای فرنگی!

رضا باقی شرف

اشارة:

راستش قرار بود فقط در شماره قبلی، «پیشانه» و «دخترانه» در یک صفحه با هم بیایند. البته نه این که فکر کنید «پیشانه» از این باجها می‌دهد که همین یک گله جا را هم با «دخترانه» سهیم شود!

نه خیر؛ از این خبرها نیست.

چه کنیم که مسئول صفحه «دخترانه» یک مدلی برای خودشان مرخصی را کرده‌اند و مرام ما هم قبول نمی‌کند که چراغ این صفحه خاموش شود!

فعلاً چاره‌ای نیست جزاً این که ما جان بکنیم و برای صفحه پیشانه مطلب بنویسیم، دست آخر هم لوگوی «دخترانه» شرق پخورد کنار لوگوی این صفحه! برویم سراغ اصل مطلب: «اگر برای ادامه تحصیل، فیلمان یاد هندوستان افتاد و هوس کردیم برای خالی نماندن عرضه و روکم کنی بچه‌های عمه و خاله و دایی... یک نیمچه مدرکی هم از دانشگاه آن ورآب بگیریم؛ پیه چه مشکلاتی را باید به تن بمالیم؟!»

ما برای شما از این مشکلات خواهیم گفت، که فردا روز همه جا صفحه نگذارید که کسی نمود ما را انداز و تندیر کند!

۱. چپ تان پر است؟

این یک اصطلاح است. یعنی وضع جیب آبی در چه حال است؟!

بعد از گذراندن هفت خان رستم، مثل بالا بردن معدل دوره کارشناسی یا دپلم برای گرفتن توصیه نامه، گذراندن دوره‌های فشرده زبان، مثل تافل و GRE، تقاضای ویزای کشور مقصد و... تازه مشکلات شروع می‌شوند.

همه این کارها که حل بشوند و شما بهترین رشته را هم که انتخاب کنید، بlad غربت است و هزار خرج و مخارج.

اگر بورسیه باشید مطمئناً با کمک هزینه‌ای که دانشگاه به شما خواهد داد، تمام مخارج تان تأمین نخواهد شد. بورسیه تحصیلی را هم که اخذ کنید، هنوز سالانه ۵ تا ۱۰ هزار دلار (همان پنج الی ده میلیون تومان خودمان) نیاز دارد. اگر هم بورسیه گیرتان نیاید مخارج شهریه

است. نمونه بارز این مشکل، سختی‌هایی است که ایرانیان مقیم امریکا تحمل می‌کنند.

حجاب خانم‌های ایرانی (البته کسانی که پاییند به حجاب در محیطی غیر از ایران هستند!) باعث تحقیرشان می‌شود و در کل به ایرانی‌ها در امریکا خیلی هم خوش نمی‌گذرد و به آن‌ها به چشم توریست نگاه می‌شود. علی‌الخصوص که بعد از حادث ۱۱ سپتامبر، پذیرایی فرهنگی امریکایی‌ها، از ایرانی‌ها خیلی متفاوت شده! در تمام طول اقامت، دانشجوهای ایرانی زیر ذره‌بین هستند و بساط انگشت‌نگاری هم که قربانش بروم به هر بهانه‌ای بر پا می‌شود!

۵. دانشگاه دارغوز آباد سفلی!

مشکلات تحصیل در خارج از کشور همین چند مورد نیستند.

مشکلاتی مثل ویزا، از بین رفتن فرسته‌های شغلی در داخل کشور، دوری از خانواده، دشواری بازگشت به ایران برای تجدید دیدار خانواده، برآورده نشدن انتظارات، عدم موفقیت تحصیلی، تفاوت اعتقادات مذهبی... و مثلاً متنه روی اعصاب دانشجویان ایرانی خارج از کشور است.

اما قبل از پذیرفتن تمام این مشکلات باید دید دانشگاهی که برای ادامه تحصیل انتخاب کرده‌ایم، در سطح بین‌المللی مطرح هستند و مدرک اعطایی آن‌ها اعتبار دارد یا مثل خیلی از دانشگاه‌های اروپایی و آسیای میانه شرقی، حکم رنگ تفريح را دارند و به درد لب کوزه می‌خورند؟!

تعداد افرادی که از طریق آگهی‌های اینترنتی یا معرفی دوستان و آشنایان یا از هر طریق دیگری، جذب دانشگاه‌های نامعتبر شده‌اند، کم نیست.

برخی از این دانشگاه‌ها حتی در حد دانشگاه‌های فاقد امکانات خودمان هم نیستند و از همه بدتر این که مدرکی که به دانشجوی خود اعطاء می‌کنند، در همان کشور هم به سختی اعتبار دارد، چه برسد به کشورهای دیگر...

یکه‌و به خودتان نیاید و بینید هم پول تان رفت و هم عمرتان؟!

دانشگاه و هزینه خورد و خوارک اجاره مسکن یا شهریه خوابگاه هم قوز بالا قوز خواهد شد. هزینه‌های ایاب و ذهاب به ایران هم پیشکش!

۲. آداب اجتماعی غربی دارید؟!

تجربه هزاران جوان ایرانی که در دانشگاه‌های کشورهای مختلف تحصیل کرده‌اند، نشان می‌دهد یکی از مشکلاتی که در بدو ورود دانشجوهای جدید برایشان پیش می‌آید، جا افتادن در محیط جدید و تطابق با قواعد اجتماعی و وضعیت اقتصادی آن جاست. خبیل وقت‌ها دانشجویی بخت برگشته جدید‌الورود، بی‌آن که بداند، کاری را انجام می‌دهد که بیامدهای قانونی برایش در بی خواهد داشت!

۳. شیتیل برای دانشجوهای غیر بورسیه!

در بند اول اشاره کوچکی به این موضوع داشتم که اگر بورسیه تحصیلی گیرتان نیاید، مشکلات تان چند برابر خواهد شد.

اما بد نیست موضوع را کمی بازتر کنیم:

الف - هزینه زندگی ماهیانه: ۱۸۰۰ - ۱۰۰۰ دلار.

ب - شهریه دانشگاه، بیمه، کتب درسی: ۳۵ - ۱۰ هزار دلار در سال.

* لپ کلام: در سال ۲۰۰۹ ۲۰۰ میلادی، هزینه یک دوره کارشناسی ارشد و ساله در امریکا، بدون کمک هزینه (بورسیه تحصیلی) بین ۴۰ - ۱۰۰ هزار دلار، آب می‌خورد! (شرمده)

که این قیمت را تنوانتیم به نرخ روز بنویسیم!

۴. از کدام نژادی؟

چه کسی گفته که نژادپرستی و تبعیض بین قومیت و رنگ‌ها از بین رفته؟!

این مسئله مخصوصاً در جوامع غربی هنوز در دسر ساز

